

— Czy art. 2449 codice civile jest zgodny z art. 56 WE, rozumianym w sposób w jaki dokonano jego wykładni w wyrokach z dnia 23 maja 2000 r. w sprawie C 58/99, z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawach połączonych C-503/99 i C-483/99 oraz z dnia 13 maja 2003 r. w sprawach połączonych C-98/01 i C-463/00, w zakresie w jakim w wyniku jego konkretnego stosowania wywiera on skutki, które są sprzeczne z innym krajowym przepisem prawnym (w szczególności art. 2 ust. 1 lit. d) decreto-legge nr 332 z dnia 31 maja 1994 r. przekształconym w ustawę nr 474 z dnia 30 lipca 1994 r.), który ze swej strony jest zgodny z art. 56 WE i w odniesieniu do warunków jego wykonywania i przesłanek stosowania odpowiada powołanym w wymienionych wyrokach zasadom w przedmiocie uprawnień szczególnych?”

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Mediolan (Włochy), wydanym dnia 29 września 2004 r., w sprawie Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM i inni przeciwko Comune di Milano i AEM SpA

(Sprawa C-464/04)

(2005/C 19/24)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 2 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Mediolan (Włochy) wydanym w dniu 29 września 2004 r. w sprawie Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM i inni przeciwko Comune di Milano i AEM SpA.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

— Czy art. 2449 codice civile, w sposób jaki został zastosowany w postępowaniu przed sądem krajowym, jest zgodny z art. 56 WE, rozumianym w sposób w jaki dokonano jego wykładni w wyrokach z dnia 23 maja 2000 r. w sprawie C-58/99, z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawach połączonych C-503/99 i C-483/99 oraz z dnia 13 maja 2003 r. w sprawach połączonych C-98/01 i C-463/00, jeżeli powołuje się na niego przedsiębiorstwo państwowe /urząd /instytucja publiczna, która wprawdzie utraciła kontrolę prawną nad spółką akcyjną, jednakże jako właściciel względnej większości posiada jeszcze znaczne udziały (w niniejszym przypadku 33,4 %), uzyskując w ten sposób nieproporcjonalne uprawnienia kontrolne?

— Czy art. 2449 codice civile w związku z art. 4 decreto-legge nr 332 z dnia 31 maja 1994 r. w brzmieniu nadanym ustawą nr 474 z dnia 30 lipca 1994 r. jest zgodny z art. 56 WE, rozumianym w sposób w jaki dokonano jego wykładni w wyrokach z dnia 23 maja 2000 r. w sprawie C-58/99, z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawach połączonych C-503/99 i C-483/99 oraz z dnia 13 maja 2003 r. w sprawach połączonych C-98/01 i C-463/00, jeżeli powołuje się na niego przedsiębiorstwo państwowe /urząd /instytucja publiczna, która wprawdzie utraciła kontrolę prawną nad spółką akcyjną, jednakże jako właściciel względnej większości posiada jeszcze znaczne udziały (w niniejszym przypadku 33,4 %), uzyskując w ten sposób nieproporcjonalne uprawnienia kontrolne?

— Czy art. 2449 codice civile jest zgodny z art. 56 WE, w sposób w jaki dokonano jego wykładni w wyrokach z dnia 23 maja 2000 r. w sprawie C 58/99, z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawach połączonych C-503/99 i C-483/99 oraz z dnia 13 maja 2003 r. w sprawach połączonych C-98/01 i C-463/00, w zakresie w jakim w wyniku jego konkretnego stosowania wywiera on skutki, które są sprzeczne z innym krajowym przepisem prawnym (w szczególności art. 2 ust. 1 lit. d) decreto-legge nr 332 z dnia 31 maja 1994 r. w brzmieniu nadanym ustawą nr 474 z dnia 30 lipca 1994 r.), który ze swej strony jest zgodny z art. 56 WE i w odniesieniu do warunków jego wykonywania i przesłanek stosowania odpowiada powołanym w wymienionych wyrokach zasadom w dziedzinie uprawnień szczególnych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Sala de lo Social, wydanym dnia 1 października 2004 r., w sprawie pomiędzy Manuelem Aceredą Herrerą a Servicio Cántabro de Salud

(Sprawa C-466/04)

(2005/C 19/25)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 3 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Sala de lo Social, wydanym w dniu 1 października 2004 r. w sprawie Manuel Acereda Herrera przeciwko Servicio Cántabro de Salud.

Tribunal Superior de Justicia de Cantabria zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 22 ust. 1 lit. c) 22 ust. 2 oraz 36 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/1971, w brzmieniu nadanym im w tekście jednolitym przyjętym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/1997⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że uzyskanie zgody właściwej instytucji na udanie się na terytorium innego Państwa Członkowskiego w celu uzyskania tam odpowiedniej opieki, pociąga za sobą także prawo uprawnionego do zwrotu kosztów przeniesienia, pobytu lub/oraz utrzymania w Państwie Członkowskim, do którego następuje przeniesienie, na rachunek instytucji, która wydała zgodę?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie: Czy z prawa wspólnotowego można wywieść normę lub kryterium, w oparciu o które należy ustalać koszty podlegające zwrotowi, a także ich wysokość?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie: Czy pozostaje w zgodzie z systemem podziału kompetencji pomiędzy Państwami Członkowskimi a instytucjami Wspólnoty, o których mowa w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, a dokładnie w art. 10 (dawniej art. 5), a także z charakterem prawnym rozporządzeń wspólnotowych, o którym mowa w art. 249 TWE (dawniej art. 189), fakt, że Państwo Członkowskie poprzez swoje ustawodawstwo krajowe rozwija przepisy rozporządzenia wspólnotowego, ustanawiając dodatkowe przepisy, które uzupełniają treść rozporządzenia, oraz poprzez które wprowadza się odmienne unormowania dotyczące dyspozycji, mających w rozporządzeniu ten sam reżim prawny, w sposób, który zniechęca obywateli do dochodzenia roszczeń z tytułu określonych uprawnień lub praw przyznanych przez prawo wspólnotowe? W tym konkretnym przypadku: czy pozostaje w zgodzie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską i z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1408/71 okoliczność, iż Królestwo Hiszpanii utrzymuje przepisy prawa krajowego, które przyznają uprawnionym do świadczeń z ubezpieczenia społecznego prawo do świadczeń dodatkowych w stosunku do praw przyznanych art. 22 wymienionego wyżej rozporządzenia, jednakże różnicując dyspozycje w ten sposób, iż przyznanie świadczeń dodatkowych jest możliwe jedynie w przypadku określonym w lit. c) ust. 1 rzeczonego przepisu, przy czym brak jest dla owego zróżnicowania jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia spełniającego zasady obiektywności, proporcjonalności?
- 4) W każdym razie:
- a) czy pozostaje w zgodzie z zasadą niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, wyrażoną w art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przepis prawa krajowego, taki jak zawarty w art. 5.3 Real Decreto (Dekret Królewski) 63/1995, który uchylając art. 18 ust. 3 Decreto 2766/1967, znosi możliwość uzyskania przez uprawnionych do świadczeń z hiszpańskiego publicznego systemu ubezpieczeń społecznych zwrotu kosztów leczenia świadczonego przez przedsiębiorstwa lub osoby prowadzące działalność w dziedzinie ochrony zdrowia, mające siedzibę na terytorium hiszpańskim w przypadku, gdy świadczenie, do którego mają prawo, nie zostało im udzielone w ramach systemu publicznego w rozsądnym terminie, przy uwzględnieniu ich stanu i prawdopodobnego rozwoju choroby, podczas gdy jednostka zarządzająca systemem ubezpieczeń społecznych ma obowiązek udzielić zgody na to, by uprawniony otrzymał to świadczenie w takich przypadkach od przedsiębiorstw lub osób prowadzących działalność w zakresie ochrony zdrowia mających siedzibę na terytorium innego niż Hiszpania Państwa Członkowskiego?
- b) czy pozostaje w zgodzie z zasadą swobody świadczenia usług, zagwarantowaną w art. 49 i nast. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przepis krajowy, taki jak zawarty w art. 5 ust. 3 Real Decreto 63/1995, który uchylając art. 18. 3 Decreto 2766/1967, znosi możliwość uzyskania przez osoby uprawnione do świadczeń z hiszpańskiego publicznego systemu ubezpieczeń społecznych zwrotu kosztów leczenia świadczonego przez przedsiębiorstwa lub osoby prowadzące działalność w dziedzinie ochrony zdrowia, mające siedzibę na terytorium hiszpańskim, w przypadku, gdy świadczenie, do którego mają prawo, nie zostało im udzielone w ramach systemu publicznego w rozsądnym terminie, przy uwzględnieniu ich stanu i prawdopodobnego rozwoju choroby, podczas gdy jednostka zarządzająca systemem ubezpieczeń społecznych ma obowiązek udzielić zgody na to, by uprawniony otrzymał to świadczenie w takich przypadkach od przedsiębiorstw lub osób prowadzących działalność w zakresie ochrony zdrowia mających siedzibę na terytorium innego niż Hiszpania Państwa Członkowskiego?
- c) czy pozostaje w zgodzie z przepisami dotyczącymi konkurencji zawartymi w art. 81, 82 i 87 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przepis krajowy, taki jak zawarty w art. 5 ust. 3 Real Decreto 63/1995, który uchylając art. 18 ust. 3 Decreto 2766/1967, znosi możliwość uzyskania przez uprawnionych do świadczeń z hiszpańskiego publicznego systemu ubezpieczeń społecznych zwrotu kosztów opieki świadczonej przez przedsiębiorstwa lub osoby prowadzące działalność w zakresie ochrony zdrowia mające siedzibę na terytorium hiszpańskim, w przypadku, gdy świadczenie, do którego mają prawo, nie zostało im udzielone w ramach systemu publicznego w rozsądnym terminie, przy uwzględnieniu ich stanu i prawdopodobnego rozwoju choroby, podczas gdy jednostka zarządzająca systemem ubezpieczeń społecznych ma obowiązek udzielić zgody na to, by uprawniony otrzymał to świadczenie w takich przypadkach od przedsiębiorstw lub osób prowadzących działalność w zakresie ochrony zdrowia mających siedzibę na terytorium innego niż Hiszpania Państwa Członkowskiego?

⁽¹⁾ z 2 grudnia 1996 r. zmieniające i uaktualniające rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 28 z 30.1.1997, str. 1.